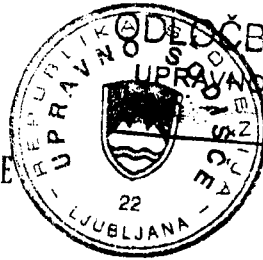

I U 2042/2011-62

UPRavno sodišče
Republike Slovenije

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

15. 3. 2013

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter mag. Darinka Dekleva Marguč in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju Adise Orešek kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: SI.MOBIL d.d., Ljubljana, Šmartinska cesta 134 b, ki jo po pooblastilu predsednika uprave Dejana Turka in člana uprave Mirana Zaletela zastopa Odvetniška družba Fašun, Melihen, Milač, Strojan, o.p., d.o.o. iz Ljubljane, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-195/2011/4 z dne 26. 10. 2011,

na seji 13. marca 2013

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je Informacijski pooblaščenec, sedaj tožena stranka, zavrnila pritožbo tožnika zoper prvostopno odločbo Urada RS za varstvo konkurence (v nadaljevanju: Urad) št. 090-37/2011-10 z dne 6. 9. 2011, s katero je bila zavrnjena zahteva tožnika za dostop do informacije javnega značaja – dopolnitve povzetka relevantnih dejstev z dne 3. 6. 2011 v zadevi št. 306-14/2009, izdanega na podlagi 36. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-1) v zvezi s ponujanjem naročniškega paketa Itak Džabest ponudnika Mobitel d.d., sedaj Telekom Slovenije d.d., na maloprodajnem trgu mobilnih telekomunikacij, ob ugotovitvi, da je zahtevani dokument po naravi in vsebini enak dokumentu, o katerem je Informacijski pooblaščenec že odločil s svojo zavrnilno odločbo z dne 27. 9. 2011 zaradi obstoja izjeme po 7. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. Ugotavlja, da je Dopolnitev povzetka relevantnih dejstev po vsebini in naravi enaka Povzetku relevantnih dejstev ter vključuje ugotovitve o dejstvih in dokazih, pomembnih za odločitev, ki se izda, kadar nova dejstva in dokazi nakazujejo na dodatne očitke, kot jih opredeljuje že v povzetek relevantnih dejstev. V obravnavanem primeru je bil tekom postopka izdan Povzetek relevantnih dejstev (v nadaljevanju: povzetek) ter še dve Dopolnitvi povzetka, kar pa še ne pomeni, da je postopek zaključen, saj Urad ne more vnaprej predvideti, kaj vse se bo še ugotovilo, zato ima možnost povzetek po potrebi med postopkom dodatno še dopolnjevati. Prav zaradi novih ugotovitev sta bili v istem postopku izdani že dve Dopolnitvi povzetka, kar dokazuje, da izdaja tovrstnega dokumenta še ne pomeni končne odločitve organa, prav tako kot tudi ne zaključka postopka. Tudi z Dopolnitvijo povzetka se stranke postopka seznanili z očitano kršitvijo in se jim omogočili, da se o tem izrečejo. Izdaja Povzetka ali Dopolnitve povzetka zato še ne pomeni, da je do protipravnega dejanja prišlo, kar bo moral Urad kot pristojni organ šele ugotoviti, tako da Dopolnitev povzetka še ni akt, s katerim se postopek pred Uradom zaključi. Predmetni postopek je tako še v teku, in sicer v preiskovalni fazi, upravna odločba še ni bila izdana, začet še ni bil niti prekrškovni postopek. Zahtevani dokument, Dopolnitev povzetka, je bil sestavljen zaradi ugotavljanja kršitve zlorabe prevladujočega položaja, zato bi po oceni tožene stranke imel dostop do zahtevanega dokumenta škodljiv vpliv na izvedbo zadevnega postopka, vpogled v podatke in vsebino zahtevanega dokumenta pred pravnomočnim zaključkom postopka pa bi ogrozil nadaljnja dejanja v zadevnem postopku, saj bi lahko razkritje konkretnih podatkov vplivalo na dokazni postopek, tudi zaradi možnosti uničenja oziroma prikrivanja listinske dokumentacije. Kakršnokoli javno objavljanje vsebin zahtevanega dokumenta, razen tistih, ki jih je objavil sam Urad, v času, ko postopek še teče, je po oceni tožene stranke škodljivo za uspešno izvedbo postopka, razkritje zahtevanega dokumenta pa bi lahko resno ogrozilo nadaljnje zbiranje, izvedbo ali celo obstoj dokazov glede relevantnih konkretnih dejstev. Zato interes javnosti po razkritju zahtevanega

dokumenta ne prevlada nad interesom zavarovanja upravnega postopka, ki je še v teku, javnost pa se v skladu z določili ZPOmK-1 seznanila tako s samo uvedbo postopka, pa tudi s pravnomočno končno odločitvijo, pri kateri so prekrite podatki, ki predstavljajo izjeme po 6. členu ZDIJZ. Tožena stranka ob povzemanju pritožbe in navedb stranskih udeležencev, družb Mobitel d.d. in Tušmobil d.o.o., ocenjuje, da je Urad kot organ prve stopnje ravnal zakonito in ni prekršil materialnega predpisa ter da ni prišlo do bistvenih kršitev določb postopka, pa tudi dejansko stanje je bilo pravilno ugotovljeno. Pritožbo je zato na podlagi 1. odstavka 248. člena ZUP zavrnila kot neutemeljeno, ob podrobni obrazložitvi pojma informacije javnega značaja ter izjeme iz 7. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, ki je podana, če sta kumulativno izpolnjena dva pogoja, in sicer, da je upravni postopek, v zvezi s katerim je bil sestavljen podatek, še v teku ter da bi razkritje zahtevanega podatka škodovalo izvedbi upravnega postopka.

2. V zvezi s prvim izmed navedenih dveh pogojev kot nepomembne zavrača pritožbene navedbe, da se postopek po izdaji Doplnitve povzetka relevantnih dejstev še ne konča, temveč kot bistveno navaja, da se ta akt ne more več spremeniti. V tej zvezi kot bistveno za presojo, ali je upravni postopek še v teku, izpostavlja vprašanje, ali se je postopek že pravnomočno zaključil ali ne. Meni, da se brez dvoma poseben upravni postopek po določilih ZPOmK-1 ni končal z izdajo Doplnitve povzetka relevantnih dejstev. Pri tem ni pomembno, koliko se bo kasnejši upravni akt razlikoval od zahtevanega dokumenta, pač pa, da niti Povzetek relevantnih dejstev niti Doplnitev povzetka nista upravna akta, s katerima bi se upravni postopek zaključil, čeprav se z njima zaključi določena preiskovalna faza postopka, ki pa se lahko kasneje še nadaljuje in dopolnjuje, kar dokazuje že dejstvo, da sta v obravnavanem primeru nastala poleg Povzetka še dve kasnejši Doplnitvi povzetka, zato se tožena stranka strinja z Uradom, da se postopek ugotavljanja kršitve 9. člena ZPOmK-1 lahko konča zgolj z izdajo akta, s katerim se postopek konča. Navedbe prosilca glede Doplnitev povzetka relevantnih dejstev, češ da ne predstavlja nič drugega kot del končne upravne odločbe, ker da vsebuje samo ugotovitve o relevantnih dejstvih in dokazih, po oceni tožene stranke ne vplivajo na dejstvo, da se s Povzetkom relevantnih dejstev oziroma Doplnitvijo povzetka upravni postopek ne zaključi in se torej ne konča, ker se lahko konča le z izdajo upravne odločbe ali s sklepom. Namen (Doplnitve) Povzetka je zgolj le seznanitev strank, ki imajo pravico, da se izjavijo o vsebini (Doplnitve) Povzetka relevantnih dejstev, tako da gre le za posebno procesno predpostavko, ki mora biti izpolnjena pred izdajo morebitne odločbe, s katero se upravni postopek šele zaključi. Tožena stranka se je s temi ugotovitvami prepričala, da je upravni postopek še v teku in je s tem izpolnjen prvi pogoj za ugotovitev izjeme iz 7. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, medtem ko drugi pogoj določa, da se sme zahtevo za dostop do informacij javnega značaja zavrniti le, če bi njihovo razkritje škodovalo izvedbi tega postopka. Zato mora organ v vsakem

primeru posebej pretehtati, ali bi razkritje neke informacije škodovalo izvedbi samega postopka: če škodni test pripelje do ugotovitve, da razkritje podatka ne bo škodovalo izvedbi postopka, potem ni pravne podlage za zavrnitev dostopa do informacije javnega značaja. Če pa obstaja možnost, da bi razkritje dokumenta škodilo izvedbi postopka ter s tem tudi njegovemu končnemu rezultatu – upravnemu aktu, s katerim se postopek konča, je pomembno le vprašanje, ali bi njegovo razkritje škodilo izvedbi upravnega postopka. Zato kot neupoštevne zavrača pritožbene navedbe, češ da ima javnost, če ima pravico dostopa do izdanih odločb organa, tudi pravico dostopa do Povzetka relevantnih dejstev in Dopolnitve povzetka kot delov kasnejše odločbe. Kot bistveno izpostavlja okoliščino, da se še pred zaključkom postopka lahko zavrne dostop do dokumentov, ki bi sicer morda bili v določenem delu prosto dostopni po pravnomočnem zaključku postopka, oziroma, ko njihovo razkritje ne bi več moglo povzročiti škode za izvedbo postopka. Pred pravnomočnim zaključkom postopka se na podlagi te izjeme lahko zavrne celo dostop do dokumentov, ki po pravnomočnosti ostajajo popolnoma enaki, zato kot nepomembna tožena stranka označuje vprašanja glede možnega spreminjanja Povzetka relevantnih dejstev oziroma njegovega dopolnjevanja in vključevanja v končni akt. V konkretnem primeru poleg Povzetka relevantnih dejstev obstajata tudi dve Dopolnitvi povzetka relevantnih dejstev, kar že samo po sebi kaže na to, da postopek še teče. Zato še ni mogoče reči, da so v povzetku navedeni dokazi in podatki dokončno zbrani, saj še ni znano, ali se bo v kasnejši fazi postopka pokazala potreba po novi dopolnitvi povzetka. Ker je zadevni postopek še v preiskovalni fazi, bi razkritje zahtevanega dokumenta v tej fazi, ko postopek še teče in prekršek še ni bil ugotovljen, lahko resno ogrozilo nadaljnje zbiranje, izvedbo ali celo obstoj dokazov. Gre za poseben postopek, pri katerem so v interesu javnosti Uradu z določili ZPOMK-1 podeljena posebna pooblastila za uspešno uresničevanje njegovih nalog. Razkritje zahtevane Dopolnitve povzetka bi omajalo možnosti za uspešno zasledovanje javnega interesa za preprečevanje zlorab prevladujočega položaja, saj bi lahko vplivalo na ugotavljanje relevantnih dejstev za izdajo zakonitega akta in s tem na izvedbo zadevnega upravnega postopka. Ob ugotovitvi izjeme iz 7. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ se tožena stranka ni spuščala v presojo, ali morebiti obstajajo dodatne izjeme, vključno z izjemo poslovne skrivnosti, upoštevajoč načelo ekonomičnosti postopka iz 14. člena ZUP.

3. V skladu z 2. odstavkom 6. člena ZDIJZ je izvedla tudi test javnega interesa kot izjemo od izjem, pomembno za širšo javnost in je ugotavljala še, ali se javnemu interesu bolj zadosti z razkritjem ali nerazkritjem zahtevane informacije. Ne glede na navedbe prosilca, češ da naj bi z objavo Dopolnitve povzetka prišel do pomembnih informacij, tožena stranka meni, da prosilčeve navedbe še ne pomenijo, da je podan hkrati tudi interes splošne javnosti za seznanitev z dokumentom, ki ga zahteva prosilec. Ob upoštevanju navedb Urada in določil

ZPOmK-1 zaključuje prav nasprotno, da razkritje Dopolnitve povzetka relevantnih dejstev ni v interesu javnosti, ki bi pretehtal interes za kvalitetno, zakonito in nemoteno izvedbo zadevnega postopka pred Uradom za ugotavljanje domnevne zlorabe prevladujočega položaja družbe Mobitel d.d. (sedaj Telekom d.d.). Meni, da je interes preprečevanja omejevanja konkurence zavarovan s postopkom, ki je v interesu javnosti, kot tudi, da se ugotovi, kako država izvaja nadzor na področju preprečevanja omejevanja konkurence, vendar za seznanjenost javnosti zadošča, da se seznanijo s samim potekom postopka nadzora na splošno in s končno odločitvijo organa. Glede na navedeno pritrjuje prvostopnemu organu, da javni interesi za razkritje konkretnega dokumenta ni močnejši od ugotovljenih interesov, ki narekujejo njegovo varovanje, zato je pritožbo tožena stranka zavrnila na podlagi 1. odstavka 248. člena ZUP. Hkrati je zavrnila v skladu s 1. odstavkom 113. člena ZUP zavrniti tudi stroškovni zahtevek.

4. Tožnik v tožbi kot zmotno označuje stališče, da sta v konkretnem primeru podana oba kumulativna pogoja in s tem izjema po 7. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, da je upravni postopek v teku ter da bi razkritje podatka škodovalo izvedbi upravnega postopka, ker v konkretnem primeru tožnik meni nasprotno, da navedena pogoja nista podana, zato kot nezakoniti označuje tako prvostopno odločbo, kot tudi odločbo tožene stranke. Slednja naj pri odločanju o zadevi ne bi pravilno in popolno ugotovila dejanskega stanja in naj bi posledično napačno uporabila materialno pravo, in sicer 6. člen ZDIJZ v povezavi z določili ZUP. Kot nesporno šteje, da je bil v trenutku izdaje Povzetka postopek v teku, sporna pa je zanj narava vsebine Povzetka ter možnosti njegovega spreminjanja, češ da se vsebina Povzetka ne more spremeniti, ampak je v celoti povzeta v končno odločbo Urada, zato naj ne bi bilo mogoče trditi, da je postopek še v teku. Povzetek naj bi bil z vidika upravne odločbe po ZUP sestavni del (končne) upravne odločbe, ki vsebuje relevantno dejansko stanje o dejstvih in dokazih, ne pa še meritorne odločitve. Tako naj bi predstavljal dejansko temelj, na katerega se v nadaljevanju postopka uporabi materialno-pravni predpis, toženi stranki pa očita, da naj bi se do te okoliščine ne opredelila. Nadalje ji očita, da naj ne bi upoštevala specifičnosti postopka pred Uradom in posebnosti narave Povzetka ter kot zmotno označuje njeno stališče, da v predmetnem postopku v času izdaje izpodbijane odločbe preiskovalna faza postopka pred Uradom še ni bila končana. Po prepričanju tožnika naj bi se namreč preiskovalna faza končala z izdajo Povzetka, ki naj bi ji sledila le še meritorna odločitev o zadevi; v kolikor temu ni tako in bi se preiskovalni postopek nadaljeval, bi moral Urad izdati nov Povzetek glede na določbe Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-1). Za tožnika naj bi „stari Povzetek“ za postopek ne bil več relevanten, glede na umeščenost določbe 36. člena ZPOmK-1, ki po mnenju tožnika kaže na to, da Urad preiskovalni postopek nujno zaključi ravno z izdajo Povzetka, sicer naj ne bi

izdaja Povzetka imela nobenega smisla. Ker je bil predmetni Povzetek izdan dne 1. 6. 2011, v nadaljnjem polletnem obdobju pa naj Urad ne bi izvedel nobene preiskovalne aktivnosti, zato naj ne bi bilo mogoče pritrditi ugotovitvi tožene stranke, da je postopek še vedno v preiskovalni fazi.

5. V zvezi z nadaljnjim pogojem iz 7. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ kot zmotno označuje navedbo tožene stranke, da je postopek Urada v času po izdaji Povzetka še vedno v preiskovalni fazi ter zato kot zmoten označuje tudi njen zaključek glede možnosti uničenja dokazov, preden bi jih pridobil Urad, glede na zakonska pooblastila Urada. Kot nepravilen opisuje tudi zaključek tožene stranke, da bi javna dostopnost Povzetka lahko ogrozila potek nadaljnega postopka. Ker naj tako ne bi bila izpolnjena oba kumulativna pogoja za obstoj izjeme po 7. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, naj bi tožena stranka nepravilno ugotovila dejansko stanje in nepravilno uporabila materialno pravo, zlasti glede na izpostavljene medijske članke z informacijami iz zadevnega Povzetka. Ker njegova vsebina ni javna, je o tem toliko več špekulacij, zato naj bi bilo v interesu javnosti, vključno s tožnikom, da se omogoči dostop do zahtevanega Povzetka, saj brez ustreznega nadzora, tudi javnosti, ni mogoče doseči pravnega in zakonitega delovanja državnih organov. V tem je javni interes glede razkritja vsebine Povzetka močnejši od interesa za omejitev dostopa do zahtevane informacije. Zato kot napačen označuje zaključek tožene stranke, da razkritje Povzetka ne bi bistveno in kvalitativno pripomoglo k javni razpravi in odločitvam organa. Sodišču tožnik predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi in mu dopusti dostop do zahtevane informacije s posredovanjem kopije zahtevanega dokumenta. Hkrati zahteva tudi povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.
6. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri izpodbijani odločbi in razlogih zanjo ter prereka tožbene navedbe kot neutemeljene. V zvezi s tožbeno navedbo, da bi dostop javnosti do zahtevanega Povzetka pripeljal do boljšega, natančnejšega Povzetka tožena stranka opozarja, da to ni namen, ki ga zasleduje ZDIJZ. Kot neprepričljivo označuje tožnikovo navedbo, da je preiskovalna faza ob izdaji Povzetka relevantnih dejstev nujno že zaključena, ko hkrati po drugi strani zatrjuje, da bi moral Urad v primeru novih dejstev in dokazov izdati nov Povzetek. Prereka tudi tožnikove navedbe, da naj bi mu zavrnila dostop zaradi možnosti uničevanja dokazov s strani prosilca, saj je že v izpodbijani odločbi tožena stranka poudarila, da ni nujno, da bi sploh imel morebitne dokaze, tako da se kot nepomembno izkaže vprašanje, ali bi konkretni prosilec dokaze uničil ali pa predložil Uradu. V zvezi z obstojem javnega interesa za razkritje zahtevanega dokumenta tožena stranka opozarja, da se po ZDIJZ ugotavlja obstoj javnega interesa za razkritje konkretnega dokumenta, ki morebiti pretehta javni interes ali interes drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije. V konkretnem primeru pa je presodila, da je javni interes šibkejši od interesa varovanja postopka

ugotavljanja zlorabe prevladujočega položaja. Čeprav se v predloženih časopisnih člankih sicer razpravlja o morebitni vsebini Povzetka, vendar to samo po sebi še ne pomeni, da javni interes za razkritje zahtevanega dokumenta prevlada nad interesom zavarovanja izvedbe upravnega postopka pred Uradom. Meni, da bi razkritje omenjenega dokumenta bolj škodilo samemu postopku, kot bi utegnilo koristiti javni razpravi o delovanju prvostopnega organa. Poudarja, da se bo javnost z vsebino upravne odločbe, s katero bo Urad odločil v predmetni zadevi, lahko seznanila po njeni izdaji, ko bo postopek zaključen. Zato javni interes za razkritje zahtevanega dokumenta ne pretehta nad interesi, ki so v prid njegovemu varovanju. Sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne.

7. Telekom d.d., kot stranka z interesom na podlagi 19. člena ZUS-1 v odgovoru na tožbo in nadaljnjih pripravljalnih vlogah odgovarja na tožbene navedbe in jih v celoti prereka. Ob sklicevanju na 7. točko 1. odstavka 6. člena ZDIJZ jih označuje kot zmotne in neutemeljene, dodatno tudi iz razloga po 2. in 11. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. Poudarja, da test interesa javnosti za razkritje zahtevanih podatkov v konkretnem primeru ne prevlada, saj so navedbe tožnika glede obstoja javnega interesa neutemeljene, upoštevajoč določila 24. člena in 5. odstavka 22. člena ZPOmK-1, ki določata obvezno objavo izvlečka sklepa o uvedbi postopka na spletni strani Urada za seznanitev javnosti s strankami, zoper katere se vodi postopek in z razlogi za uvedbo postopka ter s predmetom postopka, kot tudi z objavo izreka odločbe ali sklepa, s katerim se postopek pred Uradom konča, ne da bi bila posebej predvidena možnost, da bi se javnost seznanila že z dejstvom, da je Urad izdal Povzetek relevantnih dejstev, niti z njegovo vsebino. Kar se tiče dvomov o zakonitosti in neodvisnosti dela državnih organov, kadar odločajo o pravicah in obveznostih gospodarskih subjektov v večinski državni lasti izpostavlja, da gre tudi pri sodiščih za državne organe iste države, ki je večinska lastnica stranke z interesom. Sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno v celoti zavrne.
8. Tušmobil d.o.o., kot stranka z interesom na podlagi 19. člena ZUS-1, sodišču v odgovoru na tožbo z dne 20. 2. 2012 in nadaljnjih pripravljalnih vlogah predlaga, da tožbo zavrne kot neutemeljeno ter ugotovi, da je bil postopek pred izdajo izpodbijane odločbe pravilen in da je izpodbijana odločba pravilna in na zakonu utemeljena iz pravnih in dejanskih razlogov, ki jih podrobneje obrazlaga v svojih vlogah. Izrecno uveljavlja tudi upravičenost do statusa stranke z interesom v tem upravnem sporu na podlagi določb 19. in 38. člena ZUS-1 ter v tej zadevi opozarja na stališče pravne teorije v delu J. Breznika et al.: Komentar ZUS-1, str. 116-117.
9. Tožnik navedbe toženke in obeh strank z interesom v nadaljnjih pripravljalnih vlogah označuje za neutemeljene, češ da Povzetek predstavlja samostojen posamični upravni akt, s katerim Urad opredeli relevantno dejansko stanje. Meni, da toženka v svojem odgovoru na tožbo napačno povzema tožbene navedbe, češ

da naj bi on trdil, da je upravni postopek pred uradom že končan, vendar tožnik vztraja pri trditvi, „da je z izdajo Povzetka relevantnih dejstev del postopka pred Uradom, ki se nanaša na ugotavljanje dejanskega stanja, končan“. Tožnik vztraja, da je „v zvezi s Povzetkom postopek v tem delu v celoti končan“, zato meni, da omenjena izjema iz 6. člena ZDIJZ posledično ne more biti podana, tožena stranka pa naj v odgovoru na tožbo ne bi uspešno ovrgla tožnikovih navedb. Kot pavšalno in nerealno opisuje njeno stališče, da je postopek Urada v času po izdaji zahtevane dopolnitve Povzetka še v preiskovalni fazi ter tudi v ostalem ponavlja tožbene navedbe in izrecno vztraja pri tožbenem zahtevku.

10. Glede udeležbe strank z interesom v predmetnem postopku tožnik meni, da je nezakonita, sklicujoč se na 6. odstavek 143. člena v zvezi z 2. odstavkom 229. člena ZUP, češ da pri navedenih dveh pravnih osebah ne gre za osebi, ki bi jima bila odprava oziroma sprememba izpodbijanega upravnega akta v neposredno škodo, četudi je Telekom Slovenija d.d. stranka v postopku pred Uradom v zadevi št. 306-14/2009, kar naj še ne bi pomenilo, da izpolnjuje pogoje za stransko udeležbo v upravnem sporu po 19. členu ZUS-1, kar naj bi enako veljalo za Tušmobil d.o.o.

K točki 1:

11. Tožba ni utemeljena.
12. Sodišče uvodoma ugotavlja, da je tožnik uperil tožbo zoper upravna akta obeh pristojnih državnih organov, ki sta v obravnavanem primeru odločala o tožnikovi prošnji z dne 23. 6. 2011 za dostop do informacij javnega značaja na podlagi določil ZDIJZ, in sicer na prvi stopnji Urad RS za varstvo konkurence in na drugi stopnji tožena stranka kot organ *sui generis* (s tem, da je s svojo odločbo zavrnila tožnikovo pritožbo zoper omenjeno zavrnilno prvostopno odločbo Urada). Zoper drugostopno odločbo je dopusten upravni spor v skladu s 3. odstavkom 10. člena ZInfP, po katerem je organ iz 1. odstavka 3. člena ZInfP, če zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca ni sprožil upravnega spora, dolžan prosilcu skladno z odločbo Informacijskega pooblaščenca poslati zahtevani dokument. Ker je po določbi 3 odstavka 10. člena ZInfP mogoče začeti upravni spor zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, je sodišče štelo, da tožnik izpodbija skladno s 3. odstavkom 10. člena ZInfP uvodoma navedeno odločbo Informacijskega pooblaščenca, ne da bi ga posebej pozivalo k popravi tožbe.
13. V obravnavani zadevi je sporno, ali je bila tožniku kot prosilcu za dostop do dokumenta Urada - Dopolnitev povzetka relevantnih dejstev št. 306-14-2009 z dne 3. 6. 2011 kot informacije javnega značaja, izdanega v postopku ugotavljanja zlorabe prevladujočega položaja po določbah 9. člena ZPOmK-1 zoper Mobitel d.d., sedaj Telekom d.d., zakonito izdana odločba, s katero je tožena stranka

zavrnila njegovo pritožbo zoper prvostopenjsko odločbo Urada za varstvo konkurence (sedaj Agencija za varstvo konkurence) iz razloga po določbi 7. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, po kateri organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi.

14. Prvostopenjski organ v smislu 1. odstavka 3. člena ZInfP, to je Urad za varstvo konkurence, se je pri odločitvi oprl na ugotovitev dejstev, da se tožnikova zahteva nanaša na Dopolnitev povzetka relevantnih dejstev, ki ga je Urad izdal 3. 6. 2011 pod opr. št. 306-14-2009, ki je del spisovne dokumentacije v postopku ugotavljanja kršitve 9. člena ZPOmK-1 zaradi zlorabe prevladujočega položaja podjetja Mobitel d.d., ki je še v teku in v katerem Urad še ni odločil vse do izdaje predmetne prvostopne odločbe o tožnikovi zahtevi za dostop do informacij javnega značaja na podlagi citirane 7. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, medtem ko sta tako stranka v navedenem postopku (Mobitel d.d., sedaj Telekom d.d), kot stranka z interesom (Tušmobil d.o.o.), dodatno uveljavljala tudi, da gre za podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost, torej izjema iz 2. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ v povezavi z 22. in 26. členom ZDIJZ. V 2. odstavku 22. člena ZDIJZ je določeno, da če organ zahtevo za dostop delno ali v celoti zavrne, izda o tem pisno odločbo. Po določbi 26. člena ZDIJZ pa organ lahko v celoti ali deloma zavrne zahtevo prosilca, če ugotovi, da zahtevani podatek ali dokument predstavlja izjemo po 6. členu tega zakona. Zakonodajalec je postopek odločanja Urada posebej uredil z določili V. dela ZPOmK-1, ki med drugim v 15. členu na splošno ureja uporabo določb v postopku tako, da Urad odloča v zadevah, za katere je pristojen po tem zakonu, po postopku, ki je je določen s tem zakonom (1. odstavek), če pa ni v tem zakonu določeno drugače, pa se za postopek odločanja Urada (subsidiarno) uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek (2. odstavek). Z določbo 5. odstavka 22. člena ZPOmK-1 je zakonodajalec izrecno še določil, da se izrek odločbe ali sklepa, s katerim se postopek konča, objavi na spletni strani Urada.
15. Izpodbijana odločba je glede na navedeno po presoji sodišča pravilna in zakonita. Sodišče se strinja z razlogi, s katerimi v obrazložitvi odločitev utemeljujeta Urad in tožena stranka ter se nanju, da se izogne ponavljanju, v celoti sklicuje (2. odstavek 71. člena ZUS-1), saj v zvezi s tožbenimi ugovori ugotavlja, da so po svoji vsebini ponovljeni pritožbeni ugovori, na katere pa je izčrpno in pravilno v skladu s podatki v upravnih spisih odgovorila že tožena stranka v svoji obrazložitvi s podrobno obrazloženimi razlogi, s katerimi se sodišče, kot rečeno, v celoti strinja.

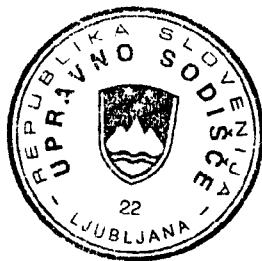
K točki 2:

16. Druga točka izreka temelji na določbi 4. odstavka 25. člena ZUS-1, ki določa, da trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče, kot v konkretnem primeru, tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (1. odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 13. marec 2013

Predsednik senata:

mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: